

8.4.1.1 Kaarten luokittelu

Syvyysuuntainen läpikäynti luokittelee jokaisen kaaren

$$u \rightarrow v \in E(G) \quad (22)$$

kaareksi...

puussa (Tree Edge): lähtösolmu u on maalisolmun v *isä* π -puussa.

Kaarta (22) käsiteltäessä $v.\text{colour} = \text{WHITE}$.

taakse (Back Edge): maalisolmu v on lähtösolmun u (*esi-*)*isä* π -puussa.

Erikoistapauksena $u = v$ eli yhden kaaren mittainen silmukka solmun u ympäri.

Kaarta (22) käsiteltäessä $v.\text{colour} = \text{GRAY}$.

- Jos halutaan luokitella **kaari sivulle** vielä tarkemmin, niin eri π -puut voidaan numeroida:
 - Liitetään joka solmuun $u \in V(G)$ kenttä $u.\text{treeOf}$.
 - Liitetään pääohjelmaan DFS globaali laskuri treeIn .
 - Laskuria treeIn kasvatetaan joka kerran kun DFS tekee aliohjelmakutsun $\text{DFSVisit}(u)$ — silloinhan alkaa uuden π -puun muodostaminen.
 - Asetetaan aliohjelmassa $\text{DFSVisit}(u)$ uusi kenttä $u.\text{treeOf} := \text{treeIn}$ kun väritetään $u := \text{GRAY}$.
 - Kaari sivulle $u \rightarrow v \in E(G)$ on samassa π -puussa kun $u.\text{treeOf} = v.\text{treeOf}$.
 - Kaari sivulle $u \rightarrow v \in E(G)$ π -puiden välillä kulkee suuremmasta pienempään: $u.\text{treeOf} > v.\text{treeOf}$

eteen (Forward Edge): lähtösolmu u on maalisolmun v *esi-isä* π -puussa.

- Kaarta (22) käsiteltäessä $v.\text{colour} = \text{BLACK}$.
- $u.\text{started} < v.\text{started}$.

sivulle (Cross Edge) muuten.

- Kaarta (22) käsiteltäessä $v.\text{colour} = \text{BLACK}$.
- $u.\text{started} > v.\text{started}$.

Silloin u ja v ovat

- saman π -puun eri alipuissa
- kokonaan eri π -puissa.

Suuntaamattoman verkon G särmät kulkevat joko **puussa** tai **taakse**.

8.4.1.2 Syvyysuuntaisen läpikäynnin ominaisuuksia

- Syvyysuuntaisesta läpikäynnistä voidaan osoittaa (esimerkiksi)

sulkumerkkilause 8.4.1

valkopolkulause 8.4.2.

- Tällaiset tulokset helpottavat syvyysuuntaisen läpikäynnin käyttämistä toisten algoritmien osana, koska niillä voidaan perustella miksi läpikäynnin tuloksesta
 - voidaan lukea toiselta algoritmilta vaadittu lopputulos
 - saadaan toiseen algoritmiin vaadittu välitulokset.

- Kalvojen 8.4.1.1 kaariluokittelua voidaan käyttää samoihin tarkoituksiin.

Lause 8.4.1. *Ensin läpikäydään verkko G syvyysuunnassa.*

Sitten mielivaltaisille solmuille $u, v \in V(G)$ pätee seuraavista ehdoista tasan yksi:

1. Aikavälit

$$\mathcal{U} = u.\text{started} \dots u.\text{stopped}$$

$$\mathcal{V} = v.\text{started} \dots v.\text{stopped}$$

ovat kokonaan erilliset, ja kumpikaan solmuista ei ole toisen jälkeläinen π -metsän missään puussa.

2. Aikaväli \mathcal{V} on kokonaan aikavälin \mathcal{U} sisällä, ja solmu v on solmun u jälkeläinen π -metsän jossakin puussa.

3. Ehto 2 symmetrisesti päinvastoin.

- Tulos ja todistus pätevät sekä suunnatuille että suuntaamattmille verkoille.

2. $v.\text{started} > u.\text{stopped}$:

- Jokaiselle solmulle $p \in V(G)$ pätee selvästi

$$p.\text{started} < p.\text{stopped}. \quad (23)$$

- Siis välit \mathcal{U} ja \mathcal{V} ovat erilliset.
- Siis kun solmu v löydettiin, ei solmu u ollut harmaa.
- Siis solmusta v ei voinut tulla solmun u jälkeläistä.
- Samalla perustelulla solmusta u ei voinut tulla solmun v jälkeläistä.

Siis ehto 1 pätee.

Toisesta oletuksesta $u.\text{started} > v.\text{started}$ voidaan päätellä symmetrisesti. □

Todistus. Oletetaan aluksi että $u.\text{started} < v.\text{started}$. On 2 tapausta:

1. $v.\text{started} < u.\text{stopped}$:

- Solmu v löydettiin (eli muutettiin valkeasta harmaaksi) silloin kun solmu u oli yhä harmaa (eli ei vielä musta).
- Silloin solmu v on solmun u jälkeläinen:
 - Solmu v löydettiin kulkemalla rekursiossa verkon G kaaria eteenpäin solmusta v alkaen.
 - Rekursiossa kuljetusta kaarista tulee saman π -puun kaaria.
- Kaikki solmusta v lähtevät kaaret käsitellään ennen kuin solmu u mustuu. Siis $v.\text{stopped} < u.\text{stopped}$

Siis ehto 2 pätee.

Lause 8.4.2. *Läpikäydään verkko G syvyysuunnassa.*

Solmu $v \in V(G)$ on solmun $u \in V(G)$ jälkeläinen jossakin syntyneessä π -puussa

jos ja vain jos

ajanhetkellä $u.\text{started}$ oli polku

$$u \rightarrow \dots \rightarrow v$$

jonka kaikki solmut olivat vielä valkeita.

- Tulos ja todistus pätevät sekä suunnatuille että suuntaamattmille verkoille.

Todistus.

Suunta \Rightarrow :

- Oletetaan, että solmu v on solmun u jälkeläinen π -puussa.
- Olkoon $w \in V(G)$ mielivaltainen solmu sillä π -puun polulla, joka kulkee solmusta u solmuun v .
- Silloin myös solmu w on solmun u jälkeläinen samassa π -puussa.
- Lauseesta 8.4.1 nähdään välittömästi, että solmu y on solmun x jälkeläinen syvyysuuntaisen läpikäynnin π -puussa täsmälleen silloin, kun

$$x.\text{started} < y.\text{started} < y.\text{stopped} < x.\text{stopped}. \quad (24)$$
- Kun valitaan yhtälössä (24) $x = u$ ja $y = w$ niin saadaan

$$u.\text{started} < w.\text{started}$$
 eli w oli valkea vielä ajanhetkellä $u.\text{started}$.

- Koska solmu v on vielä valkea ajanhetkellä $u.\text{started}$, täytyy olla

$$u.\text{started} < v.\text{started}.$$
- Koska solmusta w tulee solmun u jälkeläinen π -puussa, niin solmusta u alkanut rekursio tavoittaa solmun w .
- Koska valkealla polulla on kaari $w \rightarrow v \in E(G)$, niin solmu v löydetään (tavalla tai toisella) ennen kuin solmu w mustuu:

$$v.\text{started} < w.\text{stopped}.$$
- Siis

$$u.\text{started} < v.\text{started} < u.\text{stopped}.$$
- Sulkumerkkilauseen 8.4.1 nojalla

$$v.\text{stopped} < u.\text{stopped}.$$
- Kun valitaan yhtälössä (24) $x = u$ ja $y = v$ niin saadaan haluttu *ristiriita*:
Solmusta v tulee sittenkin solmun u jälkeläinen π -puussa. \square

Suunta \Leftarrow :

- Oletetaan, että ajanhetkellä $u.\text{started}$ solmusta u solmuun v on sellainen polku, joka kaikki solmut ovat vielä valkeita.
- Tehdään *vastaväite*:
Silti solmusta v ei tule solmun u jälkeläistä π -puussa.
- Voidaan olettaa lisäksi, että solmu v on valkean polun *ensimmäinen* solmu, josta ei tule jälkeläistä.
Muuten siirretään mielenkiinto sitä edelliseen sellaiseen solmuun v' .
- Olkoon solmu w solmun v välitön edeltäjä valkealla polulla.
Voi olla myös $u = w$.
- Silloin solmusta w tulee solmun u jälkeläinen π -puussa.
- Kun valitaan yhtälössä (24) $x = u$ ja $y = w$ niin saadaan

$$w.\text{stopped} \leq u.\text{stopped}.$$

8.4.1.3 Onko verkossa sykli?

- Syötteenä annetaan suunnattu verkko G . Vastauksena halutaan tietää onko siinä syklejä vai ko ei.
- *Verkossa G on sykli*

jos ja vain jos

*sen syvyysuuntainen läpikäynti luokittelee jonkin kaarista kaareksi **taakse**.*
- Solmujen läpikäyntijärjestys
 - ei vaikuta itse vastaukseen
 - vaikuttaa siihen mikä kaarista luokitellaan **taakse**.
- Vastaus voidaan laskea syvyysuuntaisella läpikäynnillä kalvojen 8.4.1.1 tapaan.
- Menetelmän toimivuus voidaan perustella kalvojen 8.4.1.2 lauseilla.

Todistus.

Suunta \Rightarrow :

- Olkoon verkossa G jokin sykli c .
- Olkoon solmu $v \in V(G)$ se syklin c solmuista, joka löydetään ensimmäisenä, kun verkko G läpikäydään syvyysuunnassa.
- Olkoon

$$u \rightarrow v \in E(G) \quad (25)$$
 se syklin c kaarista, joka tulee solmuun v .
- Ajankhetkellä v .started kaikki syklin c solmut ovat vielä valkeita.
- Erityisesti solmu u on silloin vielä valkea.
- Siis valkopolkulauseen 8.4.2 nojalla solmusta u tulee solmun v jälkeläinen π -puussa.
- Silloin kaari (25) luokitellaan **taakse**.

8.4.1.4 Topologinen järjestäminen

- Suunnatun syklittömän verkon G *topologinen* järjestäminen (topological sort) on sen solmujen $V(G)$ luettelointi sellaisessa järjestyksessä, että kaaren

$$p \rightarrow q \in E(G)$$
 lähtösolmu p mainitaan aina luettelossa *ennen* maalisolmua q .
- Tällöin kaari tarkoittaa usein ehtoa

"Edellinen työvaihe p pitää olla valmis ennen kuin seuraavaan työvaiheeseen q voidaan ryhtyä."
- Tällöin (jokainen) topologinen järjestys on (yksi) tapa tehdä eri työvaiheet oikeassa järjestyksessä.
- Sykliselle verkolle G ei ole tällaista luettelointia:

Syklissä oleva solmu pitäisi saada valmiiksi jo ennen kuin se itse voidaan aloittaa.

Suunta \Leftarrow :

- Olkoon

$$u \rightarrow v \in E(G) \quad (26)$$

kaari **taakse**.

- Silloin solmu v on solmun u esi-isä π -puussa.
- Verkossa G on silloin polku

$$u \leftarrow u.\pi \leftarrow u.\pi.\pi \leftarrow u.\pi.\pi.\pi \leftarrow \dots \leftarrow v.$$
- Kaari (26) täydentää tämän polun kehäksi. □

- Osoitetaan, että seuraava menetelmä toimii:
 1. Läpikäy verkko G syvyysuunnassa.
 2. Luettele solmut $p \in V(G)$ niiden loppuaikojen p .stopped suhteen *käänteisessä* järjestyksessä.

Siis

 - (a) ensimmäisenä loppunut luetellaan viimeisenä
 - (b) toisena loppunut luetellaan toiseksi viimeisenä
 - (c) ja niin edelleen.
- Askel 2 voidaan tehdä askeleen 1 osana:
 - Luettelo on (aluksi tyhjä) lista.
 - Kun solmun $u \in V(G)$ loppuaika asetetaan rivillä 12, niin u lisätään luettelon alkuun.

- Menetelmän toiminnan varmistamiseksi riittää osoittaa:

Kun suunnattu syklitön verkko G on läpikäyty syvyyssuuntaisesti, niin sen mielivaltaiselle kaarelle

$$u \rightarrow v \in E(G) \quad (27)$$

pätee ehto

$$u.\text{stopped} > v.\text{stopped} . \quad (28)$$

Todistus. Mikä on kaaren (27) maalisolmun v väri sillä hetkellä kun kun kaari (27) käsitellään?

WHITE: Silloin maalisolmusta v tulee lähtösolmun u lapsi π -puussa.

Ehto (28) pätee valitsemalla $x = u$ ja $y = v$ yhtälössä (24).

8.4.1.5 Kriittiset työvaiheet

- (Ohjelmisto)projektissa on tiettyjä *määrähetkiä*:
 - dokumenttien ja komponenttien määräpäiviä
 - (laadunvarmistus)katselmuksia
 - asiakasdemoja
 - ...
- Määrähetkillä on *osittainen järjestys*:
 - Käyttöliittymä(n ensimmäinen versio) on saatava valmiiksi ennen asiakasdemoa.
 - Käyttöliittymää ei voida aloittaa ennen kuin tietokantaliittymä on valmis.
 - ...

GRAY: Silloin kaari (27) luokiteltaisiin kalvoilla 8.4.1.1 **taakse**.

Silloin verkko G ei olisikaan syklitön kalvojen 8.4.1.3 mukaan.

BLACK: Silloin solmu v on käsitelty loppuun jo ennen kuin kaarta (27) ryhdytään käsittelemään.

- Siis kenttä $v.\text{stopped}$ on jo asetettu.
- Toisaalta kaaren (27) lähtösolmun $u \in V(G)$ käsittely on vielä kesken.
- Siis kenttä $u.\text{stopped}$ on vielä asettamatta.
- Siis sen arvoksi tullaan asettamaan jotakin aidosti suurempaa kuin kentälle $v.\text{stopped}$ asetettu arvo.

Siis ehto (28) pätee. □

- Eri vaiheilla on *kestoja*:
 - Käyttöliittymän aloittamisesta sen valmistumiseen kuluu (arviolta) 4 viikkoa.
 - ...
- Mallinnetaan verkko-ongelmana:
 - Solmuina** määrähetket
 - Kaarina** määrähetkien järjestysrajoitteet
 - Kaaripainoina** kahden määrähetken väliin tarvittava aika.
 - Halutaan** tietää se aika, joka projektiin *vähintään* kuluu.
 - Tarvitaan vastaavan verkon *pisin polku*.
 - Sen pituus on vähimmäiskesto.
 - Sen vaiheet ovat ne jotka *eivät saa myöhästyä* aikataulustaan, tai muuten koko projekti myöhästyy!
 - Kriittinen* (critical) polku.

- Tässä mallinnuksessa unohdetaan käytännön rajoitteista esimerkiksi

resurssit kuten

"*X* on ainoa työntekijämme, joka hallitsee sekä käyttöliittymä- että verkkoyhteysohjelmoinnin."

disjunktiiiset kuten

"Siispä käyttöliittymä on ohjelmoitava *joko* ennen *tai* jälkeen verkkoyhteyden, mutta ei yhtä aikaa."

- Olisi luontevampaa mallintaa toisinpäin:

solmuina olisivatkin työvaiheet

kaarina olisivatkin eri työvaiheiden välttämätön järjestys

painoina olisivat työvaiheiden kestot *solmuissa* ja kaaret painottomia.

Vastaava muutos esiteltävään menetelmään olisi helppo ja sivuutetaan.

- Sellainen yhtälö kuin (29) *ei ole kehämääritelmä* silloin kun verkko G on (suunnattu ja) kehätön.

Projektiesimerkissämme kehällisyys olisi mahdoton projekti: jokin välitavoite on välttämätön edellytys itsensä saavuttamiselle!

- Yhtälö (30) johtuu seuraavasta yleisperiaatteesta:

– Jos halutaan laskea jokin suure

$$x_1 \oplus x_2 \oplus x_3 \oplus \dots$$

– kun parametrejä x_i *ei ole* yhtään kappaletta

– niin algebrallisista syistä kannattaa määritellä tulokseksi

– laskutoimituksen \oplus *neutraalialkio*

– eli se y jolla tulos *ei muutu*:

$$y \oplus x = x \oplus y = x.$$

- Esimerkki tilanteesta jossa *tulos solmussa p voidaan laskea kun tunnetaan tulokset sen seuraajissa q* (eli $p \rightarrow q \in E(G)$):

– Liitetään jokaiseen solmuun $u \in V(G)$ uusi kenttä $u.\text{dist} =$ pisimmän solmusta u alkavan polun pituus.

– Silloin

$$u.\text{dist} = \max(0, \eta) \quad (29)$$

kun

$$\eta = \max \{ w + v.\text{dist} : u \xrightarrow{w} v \in E(G) \}$$

missä

$$\max \emptyset = -\infty \quad (30)$$

koska

* vaihtoehto 0 edustaa kaaretonta polkua u

* vaihtoehto η valitsee pisimmän sellaisen polun, jolla on ainakin yksi kaari.

- Sellaisen yhtälön kuin (29) oikea *soveltamisjärjestys* on kalvojen 8.4.1.4 topologinen järjestys käänteisenä:

Kenttä $u.\text{dist}$ lasketaan vasta sen jälkeen kun kaikki siihen tarvittavat seuraajakentät $v.\text{dist}$ on laskettu.

- Siis oikea soveltamishetki on verkon G syvyysuuntaisen läpikäynnin rivi 12, kun juuri loppuun käsitelty solmu u laitettaisiin topologisen järjestyksen alkuun.

- Yhtälön (29) tapauksessa riittävät lisäykset

$$3\frac{1}{2}: u.\text{dist} := 0;$$

$$8\frac{1}{2}: u.\text{dist} := \max(u.\text{dist}, w + v.\text{dist})$$

$$\text{missä } u \xrightarrow{w} v \in E(G);$$

- Kaari $p \xrightarrow{c} q \in E(G)$ kuuluu johonkin kriittiseen polkuun jos ja vain jos

1. sen pidentyminen (painosta c) kasvattaa kenttää $p.\text{dist}$

2. sen lähtösolmu p kuuluu johonkin kriittiseen polkuun, jolloin kentän kasvatus vaikuttaa koko verkkoon.

- Verkon G syvyysuuntaisen läpikäynnin

aikana muistetaan jokaisessa solmussa $u \in V(G)$ myös ne kaaret $u \xrightarrow{w} v \in E(G)$ joilla yhtälö (29) antoi lopullisen arvon $u.\text{dist}$

(koska juuri niiden pidentyminen kasvattaa lähtösolmun kenttää $u.\text{dist}$)

jälkeen tehdään toinen syvyysuuntainen läpikäynti

aloittaa vain solmuista $u \in V(G)$ joissa $u.\text{dist}$ saavutti sen kaikkein suurimman löytyneen arvon (koska juuri niistä alkavat kaikki kriittiset polut)

seuraten vain kaaria jotka muistettiin edellisen läpikäynnin aikana.

Seuratut kaaret ovat siis kriittiset kaaret.

- Verkon S leveysuuntainen läpikäynti laskee

- jokaiselle solmulle v joka on saavutettavissa alkusolmusta s
- jonkin *vähäkaarisimman* saavuttavan polun
- muodossa

$$v \leftarrow v.\pi \leftarrow v.\pi.\pi \leftarrow \dots \leftarrow s. \quad (31)$$

- Periaate kuten kalvojen 6.3.4.2 vaiheessa 1:

Valkeaan solmuun v ei vielä ole edetty mitään polkua (31) pitkin.

Harmaaseen solmuun v

- on jo edetty jotakin polkua (31) pitkin
- mutta solmusta v ei vielä ole edetty eteenpäin tätä polkua (31) pitkin
- vaan tämä polku (31) odottaa pidentymistä sen loppusolmu v työjonossa Q .

Musta solmu on jo pidennetty.

8.4.2 Leveysuuntainen läpikäynti

Verkon G leveysuuntainen läpikäynti (Breadth-First Search) saadaan kalvojen 8.4.1 syvyysuuntaisesta siten, että harmaat solmut viedäänkin (rekursio)pinon sijasta kalvojen 4.3 jonoon.

- Tehdään vain yhdestä *alkusolmusta* $s \in V(G)$ alkaen.

Osa verkosta G voi jäädä käsittelemättä.

- Alku- ja loppuajoilla ei ole selkeää tulkintaa.

Ei siis talleteta niitä.

- Vaan talletetaankin solmun $v \in V(G)$ syvyys $v.\text{depth} =$ pienin k jolla verkossa G on polku

$$s = p_0 \rightarrow p_1 \rightarrow p_2 \rightarrow p_3 \rightarrow \dots \rightarrow p_k = v.$$

Jos solmua v ei voi saavuttaa

alkusolmusta s , niin $v.\text{depth} = +\infty$.

procedure BFS(G : verkko, s : solmu)

```

1: for all  $u \in V(G) \setminus \{s\}$  do
2:    $u.\text{colour} := \text{WHITE};$ 
3:    $u.\text{depth} := +\infty;$ 
4:    $u.\pi := \text{NULL}$ 
5: end for;
6:  $s.\text{colour} := \text{GRAY};$ 
7:  $s.\text{depth} := 0;$ 
8:  $s.\pi := \text{NULL};$ 
9:  $Q := \text{makeEmptyQueue}();$ 
10: enqueue( $Q, s$ );
11: while not isEmpty( $Q$ ) do
12:    $u := \text{dequeue}(Q);$ 
13:   for all  $u \rightarrow v \in E(G)$  do
14:     if  $v.\text{colour} = \text{WHITE}$  then
15:        $v.\text{colour} := \text{GRAY};$ 
16:        $v.\text{depth} := u.\text{depth} + 1;$ 
17:        $v.\pi := u;$ 
18:       enqueue( $Q, v$ );
19:     end if
20:   end for;
21:    $u.\text{colour} := \text{BLACK}$ 
22: end while.
```

Huomioita leveysuuntaisesta läpikäynnistä:

(Sekä suunnatuille että suuntaamattomille verkoille.)

1. Kalvojen 8.3 vieruslistaesitys on luonteva syötteenä saadulle verkolle G samasta syystä kuin kalvojen 8.4.1 syvyysuuntaisessa läpikäynnissä:

Rivien 13–20 silmukka käy läpi solmun u vieruslistan.

Silloin aikavaatimuskin on sama

$$\mathcal{O}(|V(G)| + |E(G)|).$$

2. Rivit 15–18 suoritetaan solmulle $v \in V(G)$ korkeintaan kerran.

Todistus. Solmu v

- harmaantuu rivillä 15
- eikä enää valkene koska rivi 2 on jo ohitettu

joten rivin 14 ehto ei enää toiste toteudu solmulle v . \square

4. Läpikäydään verkko G leveysuuntaisesti alkusolmusta $s \in V(G)$. Lopuksi jokaisen solmun $v \in V(G)$ kenttä $v.\text{depth} \geq \delta(s, v)$.

Todistus. Osoitetaan induktiolla yli tehtyjen enqueue-operaatioiden lukumäärän, että ehto pätee koko ajan eikä vain lopuksi.

- Ensimmäinen enqueue-operaatio on rivin 10 alustus.

Alkusolmulle $s.\text{depth} = 0 = \delta(s, s)$ riviltä 7.

Muille solmuille $u \in V(G) \setminus \{s\}$ on $u.\text{depth} = +\infty \geq \delta(s, u)$ riviltä 3.

- Muut enqueue-operaatiot tapahtuvat sisäsilmissä rivillä 18.

Tällä silmukkakerroksella harmaatuvalle solmulle v pätee

$$\begin{aligned} v.\text{depth} &= u.\text{depth} + 1 && \text{(rivi 16)} \\ &\geq \delta(s, u) + 1 && \text{(induktio)} \\ &\geq \delta(s, v) && \text{(huomio 3)}. \end{aligned}$$

Huomion 2 mukaan kenttä $v.\text{depth}$ ei enää tämän jälkeen muutu. Muut kentät eivät muutu edes nyt. \square

3. Kaarelle $u \rightarrow v \in E(G)$ pätee

$$\delta(s, v) \leq \delta(s, u) + 1$$

missä

$$\begin{aligned} \delta(s, x) &= \text{solmun } x \text{ syvyys} \\ &\quad \text{(solmusta } s \text{ alkaen)} \\ &= \text{kentän } x.\text{depth} \text{ haluttu oikea arvo.} \end{aligned}$$

Todistus. Jos solmu u on saavutettavissa solmusta s pitkin jotakin polkua

$$s \rightarrow \dots \rightarrow u$$

niin myös solmu v on saavutettavissa solmusta s ainakin yhden kaaren verran pidempää polkua

$$s \rightarrow \dots \rightarrow u \rightarrow v$$

pitkin (ja mahdollisesti jotakin suurempaakin polkua pitkin). Siis ehto on tosi.

Jos taas solmu u ei ole lainkaan saavutettavissa solmusta s , niin $\delta(s, u) = +\infty$ ja ehto automaattisesti tosi. \square

5. Verkon G leveysuuntaisen läpikäynnin aikana työjonon Q sisältö

$$\overrightarrow{v_1, v_2, v_3, \dots, v_r}$$

toteuttaa väitteet

- $v_r.\text{depth} \leq v_1.\text{depth} + 1$
- $v_i.\text{depth} \leq v_{i+1}.\text{depth} + 1$ kaikilla $1 \leq i < r$.

Todistus. Induktiolla yli tehtyjen jono-operaatioiden lukumäärän.

- Kun alustusrivi 10 on suoritettu, on $r = 1$ ja väitteet toteutuvat automaattisesti.
- Kun jonosta poistetaan $u = v_1$ rivillä 12, niin

joko jono Q tyhjenee, jolloin väitteet toteutuvat automaattisesti.

tai jonon Q uudeksi ensimmäiseksi alkioiksi tulee solmu v_2 . Silloin

$$\begin{aligned} v_r.\text{depth} &\leq v_1.\text{depth} + 1 && \text{(induktiolla)} \\ &\leq v_2.\text{depth} + 1 && \text{(induktiolla)} \end{aligned}$$

ja muut epäyhtälöt eivät muutu.

- Kun jonoon Q lisätään $v = v_{r+1}$ rivillä 18:
 - Käsiteltävä solmu u on jo poistettu rivillä 12:

joko jono Q tyhjeni, jolloin v päästään lisäämään tyhjään jonoon, ja väitteet toteutuvat kuten alustuksessa

tai entinen v_2 on nykyinen v_1 , ja tarkastellaan sitä.
 - Ylempi väite:

$$v.\text{depth} = u.\text{depth} + 1 \quad (\text{rivi 16})$$

$$\leq v_1.\text{depth} + 1 \quad (\text{induktio})$$
 - Alempi väite:

$$v_r.\text{depth} \leq u.\text{depth} + 1 \quad (\text{induktio})$$

$$= v.\text{depth} \quad (\text{rivi 16})$$

ja muut epäyhtälöt eivät muutu. \square

6. Jos verkon G leveysuuntainen läpikäynti vie työjonoon Q
- (a) ensin solmun $x \in V(G)$
 - (b) joskus myöhemmin solmun $y \in V(G)$
- niin $x.\text{depth} \leq y.\text{depth}$.
- Todistus.* Tarkastellaan solmujen luetteloa
- $$\mathcal{Z} = z_1, z_2, z_3, \dots, z_m$$
- missä $z_j =$ se solmu joka lisättiin työjonoon Q algoritmin j . lisäysoperaatiossa.
- Huomion 2 mukaan mikään solmu ei esiinny luettelossa \mathcal{Z} kahdesti.
 - Huomion 5 mukaan luettelossa \mathcal{Z} pätee $z_j \leq z_{j+1}$ kaikilla $1 \leq j < m$.
 - Alkio x esiintyy ennen alkioita y luettelossa \mathcal{Z} . \square